

C-163/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. április 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesfinanzgericht (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. április 16.

Felperes:

AZ

Alperes hatóság:

Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Az alapeljárás tárgya

Kereset egy olyan határozat ellen, amellyel elutasították egy Csehországban lakóhellyel rendelkező és Ausztriában dolgozó munkavállaló arra irányuló kérelmét, hogy az Ausztriában lakóhellyel rendelkező munkavállalóknak kifizetett összegben folyósítsák részére a családi támogatást

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkét és 45. cikkének (1) bekezdését, a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdését, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és

tanácsi rendelet 4. cikkét, 5. cikkének b) pontját, 7. cikkét és 67. cikkét, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 60. cikke (1) bekezdésének második mondatát, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely szerint az olyan gyermek után folyósított családi ellátásokat, aki ténylegesen nem az e családi ellátásokat folyósító tagállamban, hanem az Európai Unió másik tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes másik államban vagy Svájcban tartózkodik szokásosan, az Európai Unió Statisztikai Hivatala által közzétett összehasonlító árszínvonalak alapján ki kell igazítani az adott ország és a családi ellátásokat folyósító tagállam árszínvonala egymáshoz viszonyított arányának megfelelően?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ), 18. és 45. cikk

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, (16) preambulumbekkezdés, 1., 3., 4., 5., 7., 67. cikk, a 68. cikk (2) bekezdése

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 60. cikk (1) bekezdése

A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 7. cikk (1) és (2) bekezdése

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (a családi kiadások támogatások útján történő fedezéséről szóló 1967. évi törvény, a továbbiakban: 1967. évi FLAG), 1., 2., 5., 8., 8a., 11. §, a 33. § (3) bekezdésének 2. pontja, 53., 55. §

Einkommensteuergesetz 1988 (a jövedelemadóról szóló 1988. évi törvény, a továbbiakban: 1988. évi EStG), a 33. § (3) bekezdése

Verordnung der Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend und des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung der Familienbeihilfe und des Kinderabsetzbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der EU oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten (a családi támogatásnak és a gyermekek után járó adójóváírásnak a szokásosan az Európai Unió másik tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban vagy Svájcban tartózkodó gyermekek tekintetében történő kiigazításáról szóló szövetségi nő-, család- és ifjúságügyi miniszteri és szövetségi

pénzügyminiszteri rendelet,
 Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung [a családi
 támogatás és a gyermekek után járó adójóváírás uniós vonatkozású kiigazításáról
 szóló rendelet]), BGBl. II 318/2018. sz.; 1–5. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

A felperes és férje a Cseh Köztársaságban lakik két közös kiskorú gyermekükkel. A felperes határt átlépő munkavállalóként Ausztriában, férje pedig a Cseh Köztársaságban dolgozik. A Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln (Hollabrunn Korneuburg Tulln-i adóhivatal, Ausztria) 2016 óta különbségi kiegészítést folyósított a felperes részére a 883/2004 rendelet alapján a Cseh Köztársaságban fennálló családi ellátásra való jogosultság és az Ausztriában fennálló családi ellátásra való jogosultság összege közötti különbözetnek megfelelő összegben. Ezt a különbségi kiegészítést 2018 decemberéig összesen 374,80 euró (238,00 euró családi támogatás és 116,80 euró gyermekek után járó adójóváírás a két gyermek után) összegben folyósították. Az 1967. évi FLAG 8a. §-ának és az 1988. évi EStG 33. §-a (3) bekezdése 2. pontjának 2019. január 1-jén hatályba lépett rendelkezései alapján a kifizetést hozzáigazították az Európai Unió Statisztikai Hivatala által 2018. június 1-jén közzétett összehasonlító árszínvonalból a cseh köztársaságbeli és az ausztriai vásárlóerő egymáshoz viszonyított aránya tekintetében eredő értékhez. E tekintetben összesen havi 232,00 euróról (159,70 euró családi támogatás és 72,30 euró gyermekek után járó adójóváírás a két gyermek után) van szó.

Mivel a felperes nem ért egyet a csökkentéssel, a Hollabrunn Korneuburg Tulln-i adóhivataltól „a családi támogatás különbségi kiegészítése teljes, nem indexált összegének kifizetését” kérte. Az adóhivatal elutasította ezt a kérelmet, és egy pert megelőző eljárás lefolytatását követően, amelyben nem foglalkozott a felperes által előadott uniós jogi aggályokkal, a keresetet döntéshozatalra a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság, Ausztria) elé terjesztette. A Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) előtt több hasonló eljárás is folyamatban van.

Az alapeljárásban részt vevő felek alapvető érvei

Vitatott, hogy az említett különbségi kiegészítést az osztrák családi ellátásoknak (családi támogatás és az ezzel együtt folyósítandó gyermekek után járó adójóváírás) a ténylegesen Ausztriában lakó gyermekek esetében 2019 óta folyósított összege alapján kell-e kiszámítani, vagy ezen utóbbi összeget hozzá kell igazítani a Cseh Köztársaság árszínvonalához. A felperes véleménye szerint „az utazó munkavállalókat – »az érintett gyermekek lakóhelyétől függetlenül« – ugyanaz a családi ellátásra való jogosultság illeti meg, mint a helyi munkavállalókat”. Az adóhivatal vitatja ezt.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

A vitatott határozatot megelőzte az arról folytatott vita, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal az uniós jogi koordinációs szabályok hatálya alá tartozó családi ellátások indexálása. 2016 novemberében az Európai Bizottság nem tett eleget több osztrák szövetségi miniszter arra irányuló kérésének, hogy vegye napirendre a(z) exportálandó) családi ellátások indexálásának témáját, és terjesszen elő javaslatot a szociális rendszerek koordinálására vonatkozó rendelkezések módosítására.

Az Universität Wien (bécsi egyetem) egyik munka- és szociálisjogi professzorának jogi véleményére hivatkozva az akkori Bundesministerium für Familien und Jugend (szövetségi család- és ifjúságügyi minisztérium, Ausztria) – a Bundesministerium für Finanzen (szövetségi pénzügyminisztérium, Ausztria) konzultálva – 2018. január 5-én az 1967. évi FLAG és az 1988. évi EStG módosítására irányuló szövetségi törvényre vonatkozó minisztériumi tervezetet terjesztett elő véleményezésre. 2018. május 2-án az akkori Bundesregierung (szövetségi kormány) – a javasolt indexálást illetően a minisztériumi tervezettel lényegében azonos tartalmú – törvénytervezetet nyújtott be. 2018. október 24-én a Nationalrat (nemzeti tanács, Ausztria) többségével elfogadták ezt a törvénytervezetet. Az indexálás a 2019. január 1-jétől folyósítandó családi ellátások tekintetében lépett hatályba.

2019. január 24-én az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított Ausztriával szemben. Ez az eljárás jelenleg a második szakaszában tart. 2019. július 25-i véleményében a Bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy az osztrák indexálási mechanizmus hátrányosan megkülönböztető jellegű, mivel a családi támogatások és a vonatkozó adókedvezmények csökkenésével jár az ausztriai munkavállalók tekintetében csak azért, mert gyermekeik másik tagállamban rendelkeznek lakóhellyel. Az a körülmény, hogy a megélhetési költségek valamely tagállamban alacsonyabbak, mint Ausztriában, nem bír jelentőséggel az olyan ellátások szempontjából, amelyeket általánösszegként folyósítanak a gyermek után a tényleges eltartási költségektől függetlenül. A Bizottság – amennyire megállapítható – még nem fordult az ügyben a Bírósághoz.

A jogi szakirodalomban többnyire nemleges válaszok születtek az exportált családi ellátások indexálása uniós joggal való összhangjának kérdésére, de igenlő válaszokra is van példa. Az uniós jog helyes alkalmazása nem annyira egyértelmű, hogy ne hagyna észszerű kétségek teret.

A cseh és az osztrák családi ellátások közötti különbszet összegére való jogosultság

A 883/2004 rendelet 68. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint ha ugyanazon időszak és ugyanazon családtagok tekintetében egynél több tagállam jogszabályai alapján nyújtanak ellátásokat, a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységen alapuló jogok esetében a gyermekek lakóhelye szerinti tagállam

jogszabályai élveznek elsőbbséget. A (2) bekezdés értelmében halmozódó jogosultságok esetében a családi ellátásokat az ily módon kijelölt jogszabályoknak megfelelően nyújtják, és az egyéb összeütköző jogszabályból adódó családi ellátásokra való jogosultságot az előbb említett jogszabályok által előírt összegig felfüggesztik, és szükség esetén különbözeti kiegészítést nyújtanak az ezt meghaladó összegre (lásd: a Bíróság 2019. szeptember 18-i Moser ítélete, C-32/18, EU:C:2019:752, 41. pont; lásd továbbá ezzel összefüggésben: a Bíróság 2014. április 30-i Wagener ítélete, C-250/13, EU:C:2014:278, 46. pont).

Ausztria nem vitatottan családi ellátásokat folyósít a felperes részére olyan mértékben, amelyben azok meghaladják a cseh családi ellátásokat.

A családi támogatást és a gyermekek után járó adójóváírást szociális biztonsági ellátásnak kell tekinteni, mivel azokat egyrészt a jogosult személyes szükségletének bármilyen egyedi és diszkrecionális mérlegelése nélkül, jogilag meghatározott helyzetben nyújtják, és azok másrészt a 883/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten felsorolt kockázatok valamelyikét (j) pont, családi ellátások) fedezik (lásd: a Bíróság 2019. december 18-i UB ítélete, C-447/18, EU:C:2019:1098).

A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a tagállamok hatáskörrel rendelkeznek szociális biztonsági rendszerük kialakítására, ennek során azonban kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot, és különösen az EUMSZ-nak a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás minden uniós polgár számára elismert szabadságára vonatkozó rendelkezéseit (lásd: a Bíróság 2020. január 23-i ZP ítélete, C-29/19, EU:C:2020:36, 39., 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Az adóhivatal által alkalmazott nemzeti szabályozás elsődleges jogi szempontból különösen az EUMSZ 18. cikkel és az EUMSZ 45. cikk (1) bekezdésével, másodlagos jogi szempontból pedig különösen a 492/2011 rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdésével, a 883/2004 rendelet 4., 5., 7. és 67. cikkével, valamint a 987/2009 rendelet 60. cikke (1) bekezdésének második mondatával állhat összeütközésben.

A kérdést előterjesztő bíróság ezzel összefüggésben különösen az 1986. január 15-i, Pinna ítéletre (41/84, EU:C:1986:1), az 1995. október 6-i Martínez ítéletre (C-321/93, EU:C:1995:306, 21. pont), a 2002. november 7-i Maaheimo ítéletre (C-333/00, EU:C:2002:641, 32. pont), a 2015. október 22-i Trapkowski ítéletre (C-378/14, EU:C:2015:720, 35. pont), a 2020. március 12-i SJ ítéletre (C-769/18, EU:C:2020:203, 43. pont), a 2020. április 2-i FV és GW ítéletre (C-802/18, EU:C:2020:269, 24. pont) és a 2019. szeptember 18-i Moser ítéletre (C-32/18, EU:C:2019:752, 38. pont) hivatkozik.

Az elsődleges jog a hátrányos megkülönböztetésnek mind a nyilvánvaló, mind a rejtett formáit tiltja. Ezzel kapcsolatban az indexálás elfogadásához vezető parlamenti vitában arra hivatkoztak, hogy az indexálás nem az állampolgárságon,

hanem a lakóhelyen alapul, és a másik tagállamban élő, osztrák állampolgársággal rendelkező gyermekek esetében is megfelelő indexálásra kerül sor a tényleges megélhetési költségek alapján. Arra is utaltak, hogy a Bizottság korábban az Egyesült Királyság Unióból történő kilépésének elkerülése érdekében a családi ellátások indexálását előíró javaslatot dolgozott ki. A Bizottság indexálja a nem Brüsszelben vagy Luxembourgban élő tisztviselőinek illetményét, akárcsak a gyermekeik után járó családi ellátásokat (lásd az 1296/2009 rendeletet).

A 883/2004 rendelet 5. cikkének b) pontját és 67. cikkét úgy kellene értelmezni az általános szóhasználat alapján, hogy az e rendelkezésekben szereplő fikciók a jelen eljárásban azzal járnak, hogy a felperes gyermekeit az említett rendelkezésekben szabályozott azonos kezelésre tekintettel jogi szempontból Ausztriában lakóhellyel rendelkezőnek kell tekinteni akkor is, ha e gyermekek ténylegesen a Cseh Köztársaságban rendelkeznek lakóhellyel, és a 883/2004 rendelet 68. cikkének (2) bekezdése szerinti különbözeti kiegészítést ezért az indexálást előíró nemzeti rendelkezések figyelmen kívül hagyásával kell folyósítani. Ha feltételezzük, hogy a családtagok Ausztriában élnek, akkor a családi támogatásra való jogosultság is olyan összegben áll fenn, mint amilyen összegben a támogatást az Ausztriában lakóhellyel rendelkező gyermekek után folyósítják.

Ezen értelmezés mellett szól az is, hogy az osztrák jogalkotó az 1967. évi FLAG 53. §-a (1) bekezdésének második mondatában lényegében áttemelte a nemzeti jogba a 883/2004 rendelet 67. cikkének első mondatában szereplő kijelentést, az 1967. évi FLAG 53. §-ának (4) bekezdésében azonban kifejezetten előírja, hogy az 1967. évi FLAG 53. §-a (1) bekezdésének második mondata nem alkalmazható az 1967. évi FLAG 8a. §-ának (1)–(3) bekezdése szerinti indexálási rendszer tekintetében, véleménye szerint tehát az indexálás alkalmazása nyilvánvalóan ellentétes az ellátást nyújtó államban való tartózkodás fikciójával.

A lakhatási, oktatási és megélhetési szükségletek lakóhely szerinti államtól függő eltérését a lakóhelyre vonatkozó fikció tudatosan kiküszöböli. A gyermek lakóhelyétől függetlenül ugyanolyan jellegű és összegű ellátásokra való jogosultság áll fenn. Az indexálás egyértelműen a gyermek tényleges lakóhelyéhez kapcsolja az osztrák családi ellátások összegét.

A parlamenti vitában arra is utaltak, hogy az osztrák családi ellátások összege többnyire az indexálást követően is jelentősen meghaladja a lakóhely szerint állam által nyújtott ellátások összegét.

A 987/2009 rendelet 60. cikkének (1) bekezdése szerint a 883/2004 rendelet 67. és 68. cikke alkalmazásának céljából az egész család helyzetét úgy kell figyelembe venni, mintha valamennyi érintett személy az érintett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozna és ott tartózkodna, különösen az ellátások igénylésére való jogosultság szempontjából.

Ennek megfelelően a Bíróság 2015. október 22-i Trapkowski ítéletében (C-378/14, EU:C:2015:720, 35. pont) és 2019. szeptember 18-i Moser ítéletében (C-32/18, EU:C:2019:752, 38. pont) megerősítette, „hogy a 883/2004 rendelet 67. cikke szerinti fikció azt eredményezi, hogy az adott személy az ellátások folyósítása szempontjából illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lakó családtagjai után olyan módon jogosult családi ellátások igénylésére, mintha e családtagok az illetékes tagállamban rendelkeznének lakóhellyel”.

Ha feltételezzük, hogy a családtagok Ausztriában élnek, akkor tehát a családi támogatásra való jogosultság olyan összegben áll fenn, mint amilyen összegben a támogatást az Ausztriában lakóhellyel rendelkező gyermekek után folyósítják. Más szóval: az uniós jogalkotó tudatosan döntött az egyenlő bánásmód mellett abban az értelemben, hogy jellegüket és összegüket illetően azonos ellátásokra áll fenn jogosultság.

A Trapkowski ügy tárgyát mindazonáltal lényegében az a kérdés képezte, hogy a 987/2009 rendelet 60. cikke (1) bekezdésének harmadik mondata azt vonja-e maga után, hogy a családi ellátások folyósítására köteles tagállamban lakóhellyel rendelkező azon szülő részére, akinek gyermeke után ezen ellátás jár, el kell ismerni az említett ellátásra való jogosultságot arra tekintettel, hogy a más tagállamban lakóhellyel rendelkező másik szülő nem nyújtott be családi ellátás iránti kérelmet, amire a Bíróság nemleges választ adott.

A Moser ügyben a Bíróság leszögezte, hogy a 987/2009 rendelet 60. cikke (1) bekezdésének második mondatát a 883/2004 rendelet 68. cikke alapján fizetendő valamennyi ellátásra alkalmazni kell.

A Moser ügyben mindazonáltal a Bíróság azt állapította meg az ezen ügyben vitatott gyermekgondozási támogatást illetően, hogy a 883/2004 rendelet 68. cikke szerinti különbözeti kiegészítést az ellátások nyújtására kötelezett foglalkoztatás helye szerinti államban ténylegesen szerzett jövedelem függvényében kell kifizetni, és rámutatott arra, hogy a határokon átnyúló helyzetekben a díjazás általában magasabb a munkavállaló foglalkoztatásának helye szerinti államban.

A családi kiadások fedezésére szolgáló ellátások

A 883/2004 rendelet 1. cikkének z) pontja értelmében „»családi ellátás« [...] minden olyan természetbeni vagy pénzbeli ellátás, amelynek célja a családi kiadások fedezése”. Az 1967. évi FLAG 1. §-a szerint „[a] családi kiadások fedezése céljából” az e törvényben előírt ellátásokat nyújtják. Az előkészítő jogalkotási anyagok szerint e tekintetben a tényleges megélhetési költségek függvényében történő tehermentesítésről van szó, e költségek pedig a lakóhelytől függően változhatnak. Ha az ellátást abszolút változatlan összegben nyújtják az eltérő árszínvonalak ellenére, az az alapvető szabadságok által nem megkövetelt túlterheltséghez vagy újraelosztáshoz (ha a gyermek lakóhelye szerinti ország egy kisebb vásárlóerővel rendelkező ország), vagy pedig a szabad mozgáshoz való jog

gyakorlását akadályozó alultámogatáshoz (ha a gyermek lakóhelye szerinti ország egy nagyobb vásárlóerővel rendelkező ország) vezetne.

Az osztrák családi ellátásokat egyrészt a családi kiadások fedezését szolgáló alapból finanszírozzák, amelyet lényegében különösen a munkáltatók által az általuk fizetett munkabérek összege alapján fizetett járulékokból és emellett a társasági- és jövedelemadó-bevétel bizonyos hányadából (családi támogatás) töltenek fel, másrészt pedig az általános jövedelemadó-bevételből (gyermek után járó adójóváírás) fedezik. A felperes arra hivatkozik, hogy jövedelmével ő is finanszírozza az osztrák családi ellátásokat, és azokra ezért teljes összegben jogosult; a felperes e tekintetben Mancini főtanácsnok Pinna ügyre vonatkozó 1985. május 21-i indítványára (41/84, EU:C:1985:215, 6. C. pont) hivatkozik.

Ami a 883/2004 rendelet 7. cikkének értelmezését illeti, a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint meg kell állapítani, hogy az általános szóhasználat alapján a 883/2004 rendelet szerint nyújtandó családi ellátások osztrák indexálása, még ha azt nem érinti is a 883/2004 rendelet 67. cikke szerinti fikció, a 883/2004 rendelet 7. cikke alapján a családtagok tényleges lakóhelye miatt a módosítási (a jelen eljárásban: csökkentési) tilalom hatálya alá tartozik. Az előkészítő jogalkotási anyagokból kiderül többek között, hogy a tényleges pénzügyi hatásoktól függetlenül a megfelelő megoldás értelmében vett támogatásnak a megélhetési költségek fedezésének tényleges körülményeitől kell függenie. Nem arról van szó, hogy indexálhatók-e a családi ellátások vagy sem, hanem arról, hogy az osztrák családi támogatással kapcsolatos – a jelen tervezetben nem kétségbe vont – exportálási kötelezettség az összegre vagy az értékre vonatkozik-e. Ezzel kapcsolatban az az álláspont, hogy a nem munkavállalói járulékokból finanszírozott pénzügyi ellátás indexálható a hátrányos megkülönböztetés szabad mozgáshoz való jogból eredő tilalmának tiszteletben tartása mellett.

Azok álláspontja szerint, akik úgy vélik, hogy az osztrák szabályozás összhangban áll az uniós joggal, nem kerül sor az osztrák pénzügyi ellátás „csökkentésére”, mivel a családi támogatás és az egyéb családi ellátások vásárlóerő szerinti súlyozása során az adott lakóhely szerinti ország eltérő megélhetési költségeit veszik alapul, és ezáltal minden esetben azonos fogyasztói kosarat bocsátanak rendelkezésre. Az ellátás csupán szám-, illetve összegszerűen változik, érték szerint azonban nem. Mivel a megélhetési költségek alapulvételének kizárólag az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos indítékai vannak, és erre a jogrendszer más területein is van példa, nem tűnik úgy, hogy ez ne lenne alapvetően tárgyilagos.

A vásárlóerőparitás-számítás célja éppen a családi ellátások anyagi, illetve érték szempontú változatlanlansága és állandósága. A pénzügyi ellátásnak tehát értékében éppen a belföldi helyzethez képest változatlanlannak és a tagállamok között az infláció és a vásárlóerő tekintetében fennálló különbségek által befolyásolatlanlannak kell lennie. A 883/2004 rendelet 67. cikkében szereplő „mintha” szót ennél fogva úgy kell értelmezni, hogy a másik tagállamban lakó családtag után folyósított családi ellátások összegének nem formálisan

(összegében), hanem anyagi szempontból (értékében) kell megfelelnie a belföldön lakóhellyel rendelkező családtag után folyósított családi ellátások összegének. Az értékalapú megközelítés ezért ahhoz vezet, hogy az osztrák modell szerint az Unió, az Európai Gazdasági Térségen vagy Svájcban belüli lakóhelyváltás nem befolyásolhatja, módosíthatja vagy csökkentheti az osztrák családi ellátásokat, hanem azok értéke minden lakóhelyül választott államban azonos. Nem állapítható meg egyoldalú teher olyan modell esetében, amely változatlan érték mellett (érték szerint) ugyanakkora összegben biztosítja a családi támogatást az Unióban, az EGT-ben vagy Svájcban, mint belföldi tartózkodás esetén. A migráns munkavállalók ez esetben nem veszítenek a valamely tagállam által biztosított szociális biztonsági jogaikból, ami visszatartaná őket szabad mozgáshoz való joguk gyakorlásától.

Amíg Európában jelentős különbségek állnak fenn a vásárlóerő tekintetében, addig ez a modell egyrészt hozzájárulhat a nagyobb igazságossághoz, másrészt pedig még akár támogathatja is a mobilitást és ezzel a munkavállalók szabad mozgását.

A parlamenti vitában azonban arra is utaltak, hogy például Ausztrián belül nem kerül sor indexálásra az egyes régiók eltérő megélhetési költségei miatt, és az osztrák családi támogatás és a gyermekek után járó adójóváírás olyan átalányellátás, amely nem veszi figyelembe a lakóhelyi körülményeket. Kelet-Szlovákia és a nyugat között is különbség van, mivel a pozsonyi nagytérségben jóval magasabbak a megélhetési költségek, mint például a bécsi nagytérségben. Mindezen eltérő régiók, ezek az eltérő megélhető költségek nem tükröződnek vissza. Felhívták továbbá a figyelmet arra, hogy éppen a kisgyermekek ápolásához és ellátásához szükséges szerek gyakran azonosak az Ausztriában forgalmazott termékekkel, amelyek ugyanannyiba is kerülnek ott.

Azt is kifogásolják, hogy a támogatás kedvezményezettje a gyermek eltartása költségeinek fedezése során nemcsak a gyermek lakóhelye szerinti állam fogyasztói kosarát veszi igénybe, hanem a foglalkoztatás helye szerinti államban is vásárol.

E megfontolások összességéből következően az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell a Bíróság elé terjeszteni.